

DUMNEZEU CARE NU SE SCHIMBĂ

Să

ne plecăm capetele pentru rugăciune. Tatăl nostru ceresc, este o mare prioritate pentru noi să venim în prezența Ta în rugăciune și laudă, știind că Te putem numi Tatăl nostru. Fiind născuți din Duhul Tău, noi suntem copiii Tăi și avem privilegiul să cerem ce dorim, iar prin credință ne va fi dăruit. Îți mulțumim pentru aceasta. Sfânt și drept Dumnezeu, dorim ca în această seară să Te rugăm să vorbești acelor, Doamne, care sunt în necaz, care au nevoie de mântuire pentru sufletele lor. Și pentru aceia care sunt bolnavi și sunt într-o stare deznădăjduită, închiși în ospicii, aceia care sunt în spitale și nu pot veni la adunare. O, Tu marele EU SUNT, mergi la paturile lor în seara aceasta și atinge trupurile lor bolnave, ca ei să poată veni din spitale să-Ți slujească Ție. Iartă-ne păcatele, așa cum iertăm și noi celor care au păcătuit împotriva noastră, pentru ca Tu să fii, prin har, în seara aceasta în mijlocul nostru. Și vorbește-ne prin Cuvântul Tău. Cuvântul Tău este Adevărul. Fă-ni-l de cunoscut, Doamne. Fă Cuvântul Tău viu între noi pentru că cerem aceasta în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Acum

trecem la mesaj. Cu siguranță am fost mișcat când am stat acolo și l-am auzit pe fratele DuPlessis aducând mesajul acela, despre cum apostolul Petru a putut merge pe apă, ceva ce el nu a mai făcut niciodată înainte. Și noi putem face multe lucruri pe care nu le-am mai făcut înainte, dacă ascultăm de Cuvântul Lui și ne folosim de acesta. El niciodată nu a dat o făgăduință pe care să nu o fi confirmat.

Când va începe serviciul divin duminică, frate? La 14.30. Aceasta înseamnă că cei ce doresc bilete de ordine pentru rugăciune trebuie să fie aici la ora 13.30 pentru ca adunarea să nu fie deranjată prin împărțirea acestora. La 14.30 va începe serviciul divin. Atunci noi vom fi gata din timp, ca să puteți merge acasă, la masă. Cum numiți voi aici, masa de seară: „Dinner” sau „Supper”? Eu vin din sud și pentru mine este: „Supper” – cina. Dacă voi spuneți „Dinner” la cină, adică masa de seară, atunci cum spuneți la masa de prânz? Aceasta eu nu o înțeleg complet; eu am pierdut o masă pe undeva. Voi mergeți acasă să vă luați cina, așa o numesc eu. Apoi mergeți la bisericile voastre. Pe străinii din mijlocul nostru îi invităm. Aceste biserici minunate de aici vor avea dimineața o școală duminicală, iar seara un serviciu divin. Mergeți la adunarea pe care v-o alegeți și luați parte la acel serviciu divin. Eu mă bucur de această adunare, din multe motive, pentru că am dorit demult să vin din nou aici.

În această seară doresc să citesc doar un verset din cartea lui **Iov, capitolul 23, versetul 3.**

*„O!
Dacă aș ști unde să-L găsesc, dacă aș putea să ajung până la scaunul Lui de domnie”.*

Voi vorbi câteva minute despre tema „Dumnezeu care nu Se schimbă”.

Sunt multe lucruri care se schimbă, de fapt totul se schimbă. Timpurile se schimbă, oamenii se schimbă, vremea se schimbă, popoarele se schimbă, dar Dumnezeu este neschimbător. El nu Se schimbă. El este tot timpul același Dumnezeu.

Dumnezeu este infinit. Eu nu cred că vor exista cuvinte care să explice cuvântul „infinit”.

El nu a avut vreodată un început și nu va avea niciodată un sfârșit. Din acest motiv, dacă Dumnezeu este chemat ca să facă ceva, sau să ia o decizie, atunci felul cum lucrează sau decide El, este valabil pentru totdeauna. El nu o va putea schimba niciodată, pentru că El este infinit; El este desăvârșit. Noi putem spune astăzi ceva, iar anul viitor, probabil, trebuie să schimbăm și să spunem altceva, pentru că suntem mărginiți. Noi nu știm toate lucrurile, dar El este desăvârșit, iar prima Lui decizie, trebuie să fie și a doua decizie. Dacă El ar lua o altă decizie, atunci El n-ar fi procedat corect când a decis prima dată. Atunci aceasta L-ar face mărginit, așa cum sunt eu sau tu.

Ceea ce încerc eu să fac, înainte de a începe serviciul acesta de vindecare, este să trezesc în voi credința în Dumnezeu. Căci de aceasta este nevoie pentru vindecare sau mântuire. Voi trebuie să aveți credință în Dumnezeu. Și Dumnezeu nu este mai mare decât Cuvântul Lui, sau mai desăvârșit decât Cuvântul Lui, pentru că Dumnezeu și Cuvântul Lui este unul și același lucru. Tu nu ești mai bun decât cuvântul tău, iar tu ești ceea ce este cuvântul tău. Dumnezeu este ceea ce este Cuvântul Lui. Toți știu că dacă Dumnezeu a fost chemat odată ca să mântuiască un om care a fost pierdut, iar Dumnezeu l-a mântuit pe omul acela pe baza credinței lui, atunci dacă un alt om îl cheamă pe Dumnezeu, El va trebui să-l mântuiască și pe acesta, dacă el vine pe aceeași bază ca și primul. Dacă un om bolnav îl roagă pe Dumnezeu pentru îndurare, iar Dumnezeu îi dăruiește îndurare și vindecare pe baza credinței lui, iar dacă vine următorul pe aceeași bază, cu aceeași rugămintă, atunci El trebuie să procedeze la fel, altfel El n-a procedat bine prima dată.

Vedeți, Dumnezeu este neschimbător. Fiecare suflet care-L roagă pe Dumnezeu pentru mântuire sau vindecare, trebuie să vină pe aceeași bază. El trebuie să vină pe baza credinței că Dumnezeu dă acelor care-L caută cu sârguință. Nu a spus Domnul nostru Isus, „*orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea?*” Nu a spus El, „*cereți de la Tatăl, ceea ce doriți, în Numele Meu și veți primi?*” Acesta este Adevărul; și nimeni n-a cerut vreodată ceva de la Dumnezeu, fără să nu primească ceea ce s-a rugat, dacă a venit cu o inimă sinceră. Dar Dumnezeu răspunde câteodată într-un fel la care noi nu ne așteptăm. Însă Dumnezeu Își ține totdeauna Cuvântul Lui. Este imposibil ca Dumnezeu să vă spună ceva ce nu este adevărat și să rămână Dumnezeu. El trebuie să-Și țină Cuvântul pentru totdeauna. Acesta este adevărul. Iar dacă Biblia spune că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, atunci acesta este adevărul. Poate eu nu am suficientă credință încât să trăiesc fiecare făgăduință pe care a dat-o, dar nu voi sta niciodată în calea cuiva care are destulă credință ca s-o facă. Eu l-aș mulțumi lui Dumnezeu pentru acea credință. Dar fiecare făgăduință pe care a dat-o El este adevărul absolut.

Eu pot să o spun deschis în această seară și voi o puteți verifica: dacă cineva va lua poziția interioară corectă față de fiecare făgăduință pe care a făcut-o Dumnezeu și o va revendica pentru sine, atunci Dumnezeu o va împlini. Dacă aveți poziția interioară corectă și aveți siguranța că vouă vă aparține ceea ce a făgăduit Dumnezeu, atunci se va întâmpla. Căci Isus a zis: „Cuvântul este o sămânță pe care a semănat-o un semănător”. Și dacă o sămânță care are în ea germenele de viață cade în pământ, atunci sămânța aceea, în condițiile prielnice de soare și umiditate, va produce viața care este în sămânță. Și așa este cu Cuvântul lui Dumnezeu: dacă o persoană poate lua acest Cuvânt și-L așează în inima ei și-i dă temperatura potrivită a soarelui; nu doar a soarelui, ci a Fiului și temperatura potrivită a credinței, – atunci această sămânță și făgăduința îi va dăruia ceea ce a primit la început aceluia căruia

i-a fost dată.

Căci este Cuvântul lui Dumnezeu, iar El este același ieri, azi și în veci. El nu poate greși.

Problema cu oamenii este felul în care Îl văd ei pe Dumnezeu. De multe ori noi vrem să facem un idol din Dumnezeu. Noi Îl rugăm pe Dumnezeu să facă ceva, și din punctul nostru de vedere El trebuie să facă exact așa cum ne-am rugat noi, altfel spunem că El nu a răspuns.

Dacă facem aceasta, ne slăbim credința noastră în Dumnezeu și ne slăbim mărturia, dacă nu-L

luăm pe Cuvântul Său. Dumnezeu răspunde întotdeauna. Isus a zis: „*Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi*”. Oricine cere, primește. Oricine caută, găsește. Oricui bate, i se va deschide. Eu am constatat întotdeauna că singura

modalitate de a primi ceva de la Dumnezeu, este să-L iei pe Cuvânt și să crezi că El o va împlini. Dacă

noi dorim ceva doar după închipuirea noastră, atunci facem din Dumnezeu un idol. El „trebuie să răspundă numai după închipuirea noastră,” altfel noi spunem: „Nu folosește la nimic. El nu ne-a răspuns”. Dumnezeu răspunde în multe feluri! El

răspunde în feluri ciudate, la timpul Lui, iar multe lucruri noi nu le înțelegem.

Vom privi, de exemplu, la **Moise**. Moise avea 80 de ani. Am putea spune că el era prea bătrân ca Dumnezeu să-l mai poată folosi. El era un bătrân, era de neașteptat ca Dumnezeu să-l mai folosească la o astfel de vârstă. Un alt lucru:

el se afla la muntele Horeb, un loc neașteptat. Dumnezeu S-a întâlnit cu el la o vârstă neașteptată, într-un loc neașteptat, într-un fel neașteptat. Dumnezeu nu S-a întâlnit cu

Moise cum îi întâlnea, de regulă, pe bărbații Lui. El S-a întâlnit cu Moise într-un fel neobișnuit și anume, cum l-a plăcut Lui. Acesta este felul în care răspunde El

rugăciunilor noastre: în felul în care crede El că este cel mai bine. Iar felul Său de a răspunde este întotdeauna corect. Dacă noi Îl rugăm ceva și nu se

Întâmplă după cum gândim noi
că ar trebui să se întâmple, atunci foarte des ne pierdem credința și dăm înapoi.
Dacă Îl rugați pe Dumnezeu ceva, stați tare pe Cuvânt și spuneți că acesta este
adevărat - apoi o
primiți în felul în care o dă El. Acesta este felul în care trebuie să-L credeți
pe Dumnezeu. Poate să vină într-un fel ascuns, într-un fel ciudat, dar
indiferent cum vine, dacă noi am cerut, vom primi. Dumnezeu a spus așa și asta
este îndeajuns.

Dacă Moise ar fi spus: „Eu m-am
rugat lui Dumnezeu ca să facă din mine un soldat, iar El este aici într-un tufiș care
arde?” Nu contează cum i s-a
arătat Dumnezeu, ci doar că i s-a arătat. Aceasta este tot ceea ce contează
aici. Dumnezeu vine și răspunde. Noi trebuie să-L recunoaștem ca Dumnezeu.

Să luăm un alt exemplu, pe **Iacov**.

El a fost prins între două întâmplări. El a făcut niște mici șmecherii cu socrul său
Laban și a fugit de socrul lui înapoi, acasă. Când era pe drum, a observat că
fratele lui, căruia îi făcuse niște șmecherii murdare, venea și îl întâmpina cu o
armată.

Gândiți-vă: păcatele voastre vă vor găsi.

Iacov, total tulburat, dezorientat și în necaz, și-a așezat soțiile dincolo de pârâu și a
mers înapoi pe cealaltă parte. Și într-un loc neașteptat și într-un timp neașteptat L-
a întâlnit pe Dumnezeu
într-un fel neașteptat. Ce mod de a-L întâlni pe Dumnezeu: într-o luptă corp la
corp! Dar a
fost Dumnezeu. Indiferent dacă El a venit într-un tufiș care ardea sau într-o luptă
corp la
corp, era Dumnezeu.

Iacov avusese visuri și viziuni și așa mai departe, dar de data aceasta el a putut
pune mâna

pe ceva și să spună: „este Dumnezeu”. El a putut să se țină tare până când a primit binecuvântarea. O, dacă noi am putea să facem aceasta, dacă noi am putea să găsim un loc de unde să-L putem vedea pe Dumnezeu, fie că este în Cuvântul Lui, sau indiferent unde și să recunoaștem că este Dumnezeu și să ținem tare până când vine binecuvântarea! Luptați-vă pentru această binecuvântare de la Dumnezeu. Dumnezeu a făgăduit că o va împlini. Dumnezeu a spus că dacă noi căutăm, vom găsi. Cereți și vi se va da, bateți și vi se va deschide. Fiecare Cuvânt este adevărat. Când Iacov a putut să apuce cu mâna ceva la care putea să privească, când el a putut să țină tare cu mâinile lui și să vadă că era Dumnezeu, nu a mai dorit să-l dea drumul.

O, dacă creștinii ar putea să facă aceasta! Dacă voi puteți apuca ceva real; dacă ați putea să primiți o viziune de la Dumnezeu și să recunoașteți prezența Lui, ținând tare de aceasta până când Dumnezeu trimite răspunsul și binecuvântarea, atunci ce trezire ar izbucni aici în Tulsa? Dacă oamenii ar putea să facă aceasta, dacă ar putea să vadă puterea Dumnezeului celui viu, ceva real! Indiferent în ce formă vine El, noi avem ideile noastre. Dar Dumnezeu are felul Lui de a ne trimite lucrurile și de a ne răspunde la rugăciuni.

În acest oraș au fost mult timp adunări de rugăciune pentru o nouă trezire. Eu cred că, dacă noi ne-am deschide ochii și am fi pregătiți să o primim, Dumnezeu ne-ar trimite-o în felul Lui. La timpul Lui, Dumnezeu ar da-o. Dar noi trebuie să recunoaștem că dacă ne-am rugat, atunci vom primi. Și Iacov a ținut tare. Într-un timp neașteptat, într-un loc neașteptat, într-un fel neașteptat. Dar când a recunoscut că era Dumnezeu, s-a ținut tare de El.

Isaia, tânărul proroc, avusese o viață minunată. El se sprijinise pe mâna împăratului și totul era în ordine. Într-o zi, împăratul a murit. Și Isaia a avut o viziune. A văzut oștirea Domnului, pe îngerii care, cu

două aripi zburau, cu două își acopereau fața, cu două picioarele, și strigau: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul, Dumnezeul Cel Atotputernic!*” Când a văzut aceasta, el a știut că stă în prezența Dumnezeului Sfânt, și atunci a zis: „*Vai de mine, sunt un bărbat cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor necurat*”. Iar Domnul a strigat: „*Cine va merge pentru noi?*” Îngerul a luat cleștele cu niște cărbuni de pe altar și i-a atins gura și l-a curățat.

A fost o priveliște neobișnuită pentru proroc. Dumnezeu a lucrat cu el într-un fel neobișnuit, dar El știe cum să Se ocupe de oameni.

Isaia făcuse școala cu împăratul. Eu cred că el a primit cele mai bune lucruri intelectuale pe care le putea primi. Dar Dumnezeu a trebuit să facă din el un proroc, descoperindu-i-Se, dându-i ceva palpabil, încât să poată recunoaște că nu este vorba despre literatură, citire și scriere, ci despre lucrurile care i-au fost făcute de cunoscut direct de la Dumnezeu.

Atunci el a zis: „*Sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor necurat*”. Și Dumnezeu l-a pregătit pentru viața lui ca proroc. Acesta este felul cum face Dumnezeu lucrurile. El le face într-un fel tainic.

Să ne gândim un moment la prorocul **Ilie**. El se așezase jos, într-o peșteră. Cu câteva zile mai înainte, cu patruzeci de zile înainte, el văzuse puterea lui Dumnezeu. El se rugase și de trei ani și jumătate nu mai plouase. După aceea s-a rugat din nou pe munte, iar focul a căzut din cer și a mistuit jertfa. Apoi s-a rugat din nou, ploaia a căzut și a udat pământul. Dar după aceea,

de frica amenințării împărătesei, a fugit în pustie; știa că-i lipsește ceva. În el era ceva ce nu era încă terminat.

Când s-a retras în peșteră, a venit un cutremur ce a zguduit peștera. Apoi a venit un vânt puternic, cu tunete și fulgere. Totul a fost de la Dumnezeu, dar acestea nu l-au atras pe proroc. Cumva acestea nu l-au atins. El știa cum era puterea lui Dumnezeu. El știa că Dumnezeu a zguduit munții, că El trimisese vânturi puternice și foc din cer. Dar el a așteptat. Și, adânc în interiorul lui, a auzit o voce blândă. Aceasta l-a atras pe proroc. Aceasta a fost ceva. El văzuse puterea lui Dumnezeu, dar de data aceasta a simțit prezența Lui și o voce blândă și domoală a vorbit în inima lui. Atunci prorocul s-a ridicat și a ieșit din peșteră. Câteodată ne rugăm pentru anumite lucruri și așteptăm ca Dumnezeu să răspundă așa cum ne dorim noi ca El să răspundă.

Israel

este un alt caz asemănător. Israel aștepta ca un împărat puternic să vină și să-i bată pe romani cu un toiag de fier. Ce le-a dat Dumnezeu? Un bebeluș. În loc de un împărat puternic, El le-a dat un bebeluș, învelit în scutece: „*Îl veți găsi culcat într-o iesle*”. El nu a venit în felul în care ei l-au așteptat și l-au respins. „Trebuie să vină după închipuirea noastră, altfel nu este corect”. Ei l-au respins, spunând: „la-L înapoi”. Și El a făcut-o. Aceasta este adevărat. Tu trebuie să accepți așa cum o dă Dumnezeu și trebuie să te bucuri de ea. Dumnezeu pune ceva în inima ta și spune: „Aceasta este”. Crede-o! Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. El a făgăduit că îl va confirma. Și când El confirmă Cuvântul, atunci ține-te tare de acesta.

Da, ei nu au dorit bebelușul Acela. „De ce nu ne trimiți un împărat? Noi n-avem nevoie de acest bebeluș. Poți să-L iei înapoi”. Vedeți, trebuie să fie în felul în care

credem noi că ar trebui să fie. Noi trebuie să ținem minte că Dumnezeu o face în felul Său. Iar felul Său este întotdeauna cel corect. Noi trebuie să credem ce a spus Dumnezeu și să știm că este Adevărul absolut. Țineți tare de acesta.

Isus, ca om, a fost smerit.

Cum a putut un Împărat din ceruri să Se lase scuipat în față, să fie legat la ochi și să fie lovit cu un băț în timp ce spuneau: „*Se spune că Tu ești un proroc. Spune-ne cine Te-a lovit și atunci noi Te vom crede*”. Dar El nu a deschis gura. Cum s-a putut întâmpla aceasta? Împăratul pe care-l așteptau ei, trebuia să cucerească lumea. Dar Dumnezeu le-a trimis Împăratul în felul Lui și din acest motiv ei au refuzat să creadă. Dar Dumnezeu a făcut-o în felul Lui și nu L-a trimis altfel decât a spus-o în Cuvântul Lui. Însă ei s-au așteptat să fie după închipuirea lor.

Aici greșim noi, prieteni. Aici este necazul nostru.

Când a venit premergătorul, **Ioan Botezătorul**, glasul celui ce strigă în pustie: Biblia spunea că „*orice vale va fi înălțată și orice munte și deal vor fi coborâte*” și că toate aceste lucruri vor avea loc. Munții vor sări ca mieii, iar copacii vor bate din palme. De ce au așteptat ei un bărbat mare care să vină din cer, îmbrăcat în haine de in cu o coroană pe cap sau astfel de lucruri asemănătoare? Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a trimis un predicator în pustie îmbrăcat într-o haină din piele de cămilă, un bărbos cu o arătare deosebită. „Oh, noi nu dorim pe cineva ca acesta, care mănâncă lăcuste și miere sălbatică. Cum ar putea el să fie premergătorul lui Mesia?” Dar acesta a fost felul lui Dumnezeu de a premerge venirea lui Mesia.

Noi trebuie s-o primim în felul în care a spus-o Dumnezeu și cum Îi place Lui. Acesta este felul Său. El este Înțelepciunea. El este Atotputernic, Omniprezent, oh, El este Dumnezeu – EU SUNT, nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”. Ci „EU SUNT”, Același pentru totdeauna. El este Dumnezeu și face lucrurile într-un fel tainic. Dar El le face spre slava Lui. El le face pentru că așa este cel mai bine. Noi trebuie s-o primim

așa cum El ne-o dăruiește. Eu sunt sigur că este împotriva tuturor închipuirilor noastre din felurite tablouri: Isus venind pe un nor; următorul îl pictează pe un cal alb și tot așa ... Dar El va veni într-un mod cu totul diferit. Nu va fi în felul cum ne închipuim noi și mulți nu o vor recunoaște. Mulți nu vor recunoaște ziua aceasta în care trăim. Mulți nu recunosc acum semnul lui Mesia care va veni. Mulți nu recunosc. Cu toate că se întâmplă chiar în fața lor, oamenii pur și simplu nu o văd.

Eu cred că este scris în Luca, unde Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, așa va fi la venirea Fiului omului. Cum a fost în zilele lui Noe..” Ați observat cum a vorbit El despre morala oamenilor din timpul lui Noe? „*Mâncau, beau, se însurau și se măritau*”. Dar când a zis: „Sodoma”, nu a continuat. Acolo focul a ars Sodoma. De data aceasta focul va judeca lumea. Să privim aceasta pentru câteva minute.

Avraam

ședea sub stejari fără să aștepte ceva deosebit. El era în partea cea mai săracă a țării. Era în arșița zilei, un timp neobișnuit ca să se întâmple ceva, dar el a văzut venind un Bărbat - erau trei bărbați. Ceva în inima lui i-a spus că este Domnul Dumnezeu și el a ținut tare de aceasta. El nu a vrut să-l lase să treacă doar așa. O, Dumnezeule, aceasta să se întâmple și aici! Nu-L lăsați să treacă pe lângă voi. Țineți-L bine.

„Vino înăuntru, așează-Te sub stejar. Eu voi aduce puțină apă. Îți voi sluji. Dă-mi voie să-Ți spăl picioarele. Îți aduc o bucată de pâine. Îți astâmperi sufletul, apoi puteți merge mai departe. Din acest motiv a venit DOMNUL meu la mine”. Nu prea sigur, dar știa că ceva s-a aprins în inima lui. Trebuie să fie vremea.

Când acel Bărbat S-a așezat și a vorbit cu el, uitați-vă ce a făcut El. A privit și a spus: „Avraame”. Un

străin! De unde știa El că numele lui este Avraam? „Unde este soția ta, Sara?” El știa că are o soție, pe nume Sara și Biblia spune că Avraam l-a răspuns: „În cort, în spatele Tău”. El s-a gândit: „Avraam este moștenitorul pământului, cum să țin eu ceva ascuns de el?” Și a zis: „La anul, pe vremea aceasta, voi veni din nou la tine”. Și Sara, care avea 90 de ani, se afla în cortul din spatele Lui, a râs în sinea ei, poate punându-și mâinile pe gură.

Iar acest înger, care era cu spatele la cort, a spus: „De ce a râs Sara?” Cine era acela? Avraam nu s-a așteptat ca acest bărbat să fie Cine era. Dar când se pregătea de plecare, Avraam l-a numit „Elohim” – Dumnezeul Atotputernic.

Ce arăta semnul acesta? Era Semnul că în zilele din urmă, înainte ca această lume să fie arsă, Dumnezeul Atotputernic, prin Duhul Sfânt, va veni la poporul Lui și va locui în mijlocul lor, făcându-Se de cunoscut personal Bisericii Lui, chiar înainte ca focul să cadă. Scurt timp înaintea distrugerii lumii, Elohim, Dumnezeu, va veni prin Duhul Sfânt în mijlocul poporului Său și va face semnele pe care le-a făcut atunci. O, El este acest Dumnezeu care nu Se schimbă. Acesta este felul în care S-a făcut El de cunoscut iudeilor. Așa S-a făcut de cunoscut și samaritenilor. Mulți dintre iudei au zis despre El: „O, el este Beelzebul”. Dar aceia care au trăit și au văzut că este Dumnezeu, au recunoscut cine era El.

Femeia de la fântână, a spus:

„Doamne, noi știm că va veni Mesia și El ne va spune toate aceste lucruri. Tu trebuie să fii un proroc”.

El a răspuns: *„Eu sunt, Cel care vorbesc cu tine”.* Ea a fugit în cetate și a spus: *„Veniți să vedeți un Om...”.* Ea nu s-a așteptat să întâlnească un astfel de Bărbat. Nu s-a așteptat să-L găsească pe Mesia pe pământ, locuind în mijlocul poporului Său.

Așa este și astăzi, oamenii nu se așteaptă. Ei așteaptă altceva. Ei așteaptă să cadă bombe și alte lucruri, ceea ce, probabil, se va întâmpla. Ei așteaptă o mare unificare a bisericilor, ceea ce se va întâmpla. Dar în mijlocul acestor lucruri, Dumnezeu a trimis puterea Fiului Său, Isus Hristos, printre oameni. Ei au trăit din nou Cincizecimea, iar Puterea lui Dumnezeu a fost turnată. În mijlocul oamenilor se întâmplă aceleași semne și minuni care au fost făcute cu mulți ani în urmă, exact cum a spus Isus că va avea loc.

Noi nu așteptăm unificarea tuturor bisericilor și astfel de lucruri, ci așteptăm o revărsare a Duhului Sfânt. Iar aceasta va avea loc și se vor întâmpla lucruri la care noi s-ar putea să nu ne așteptăm. Eu știu că El este acum aici. Eu știu că Duhul Sfânt este acum aici, în adunare. Și știu că El a făgăduit: *„Unde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor”*. Isus a făgăduit aceasta. Aceasta este puterea. Pe aceasta s-a bizuit biserica primară: prezența lui Isus. *„Unde doi sau trei sunt adunați în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor. Dacă ei vor deveni una, indiferent pentru ce se vor ruga, ei îl vor primi”*. Aceasta este adevărat. Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu. El nu Se schimbă. El este Același ieri, azi și în veci. El este acum aici. Credeți voi aceasta?

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune. Înainte de a ne ruga cu capetele aplecate, lăsați-mă să întreb: sunt unii aici care doresc să spună: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine. Ochii mei spirituali să fie deschiși, ca să văd și să-L recunosc. Ce mult doresc să-L văd! Cât Îl iubesc!”

Ridicați-vă mâinile și spuneți: „Amintește-mă și pe mine”. Dumnezeu să te binecuvânteze. Domnul să te binecuvânteze. Aceasta este bine. Fie ca Dumnezeul cerului să fie îndurător. Încă cineva, acolo la dreapta: „Amintește-mă în rugăciune, frate Branham”. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, puterea și bunătatea Lui să fie descoperite. Fie ca Dumnezeuul cerului să vă dea tuturor milă, bunătate și har.

Tatăl nostru ceresc, Îți aducem această adunare în acest ceas. Eu privesc în jur și văd oamenii cu mâinile ridicate. Dumnezeu care nu Se schimbă lucrează într-un fel tainic pentru a face lucrările Sale. Noi ne rugăm, Dumnezeule, ca Duhul Tău cel Sfânt să locuiască în această seară în fiecare inimă. Împlinește dorințele inimii lor. Fă-i să aibă credință, Doamne. Pune ceva în ei, curaj, ca ei să știe că Tu ești tot timpul prezent și viu. Ca să mijlocești, șezi Tu, Isus Hristos, la dreapta Dumnezeului Cel Atotputernic, care stă pe tronul Lui, în timp ce Duhul Sfânt este lucrător pe pământ. Isus este Marele Preot care mijlocește pe baza mărturisirii noastre. Ceea ce mărturisim noi, El va face; El este acolo ca să facă totul bine. Propriul Său sânge este pe tronul de har și Dumnezeu nu poate să privească prin acest sânge și să vadă vreo nedreptate în noi, pentru că Hristos a luat asupra Lui păcatele și bolile noastre.

O Dumnezeule, Tatăl nostru, noi ne rugăm ca El, Marele Preot, care poate fi atins de neputințele noastre, să fie atins în seara aceasta de toți care este în această clădire, fie că este vorba de o cerere de natură duhovnicească sau fizică, în așa fel ca ei să fie vindecați. Și o trezire să smulgă din acest oraș multe suflete pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dăruiește aceasta, Doamne. Ascultă rugăciunea noastră. Noi Te iubim, Tată și suntem într-o mare așteptare ca Duhul Sfânt să vină în mijlocul nostru și să facă ceea ce a făgăduit. Noi ne rugăm din pricina lor, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubiți voi din toată inima?
Așteptați voi ca El să ne dea din plin lucrurile pentru care ne-am rugat? El a zis că va face nespus mai mult decât cerem sau gândim noi. El a făgăduit s-o facă. Când Isus a fost aici pe pământ, El nu a pretins că este un vindecător. Câți știu aceasta? Câți știu că El nu a fost un vindecător? El spunea: „Nu Eu sunt Cel ce face aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine. El face aceste lucrări”. Ioan 5:19: „Adevărat,

adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl face și Fiul întocmai". Nu este aceasta ceea ce a spus El?

Când El a văzut un bărbat zăcând neputincios pe un pat, i-a spus că credința l-a vindecat, să-și ia patul și să umble. Iudeii s-au îndoit de El, căci El a lăsat acolo mii de oameni care erau ologi, orbi și infirmi. El spunea: „Eu fac doar ceea ce Îmi spune Tatăl sau ce Îmi arată să fac. Eu fac ceea ce văd pe Tatăl făcând. Tatăl Meu lucrează până în acest ceas, de aceea lucrez și Eu”. Acesta este Duhul Lui. Isus Însuși nu a făcut vindecări fără ca mai înainte să-I fie arătat de Dumnezeu. Aceasta este Sfânta Scriptură. „Eu nu fac decât dacă Îmi arată mai întâi Tatăl”, nu „ÎMI spune”, ci „ÎMI arată”. Apoi după ce-l arată, El merge și face ceea ce Îi spune Tatăl.

Gândiți-vă la femeia care s-a atins de poala hainei Lui. Nu El a vindecat-o. El a spus: „Credința ta te-a ajutat. Credința ta te-a mântuit”. Orbului Bartimeu i-a spus la poartă: „Credința ta te-a ajutat”. Nu a fost ceea ce a făcut El, ci credința oamenilor a făcut vindecarea, pentru că au crezut că El este Fiul lui Dumnezeu.

Femeia a atins poala hainei Lui, dar El nu a observat, pentru că veșmintele de atunci aveau o haină dedesubt, iar cea de deasupra atârna liber. Și ea a atins doar poala hainei Lui, pentru că zicea în inima ei: „Dacă voi atinge doar poala hainei Lui, atunci voi fi sănătoasă”. Ea l-a atins, iar când a făcut aceasta, a trăit să aibă parte de puterea lui Dumnezeu și a primit vindecare deplină pentru că a crezut.

Isus s-a uitat prin mulțime și a întrebat: „Cine M-a atins?” Petru a răspuns: „Cum adică, cine Te-a atins? Toți Te ating. De ce spui așa ceva?” El a răspuns: „Am simțit cum a ieșit o putere din Mine. Am devenit slab. Cineva M-a atins în alt fel”. Și El s-a uitat prin mulțime până când a găsit femeia și i-a spus că scurgerea ei de

sânge s-a oprit, pentru că credința ei a vindecat-o. Acesta este Isus, așa cum a fost ieri. Astăzi este Același. Mâine va fi Același, dacă va mai fi un mâine și va fi Același în veșnicie.

Oamenii pot gândi că Dumnezeu dă făgăduințe și nu le ține. Eu am avut Biblia într-o mână și Coranul în cealaltă și am spus: „Una este corectă și una este greșită. Nu pot fi amândouă corecte, pentru că sunt contrare una alteia”. Voi spuneți că prorocul vostru este mort. El este în pământ. Isus al nostru a înviat din morți și a făgăduit că lucrurile pe care le-a făcut El, le vom face și noi. „Lăsați-mă să văd că faceți lucrările lui Mahomed”. Ei nu au putut face aceasta. Dar lucrările lui Isus Hristos sunt făcute prin Duhul Sfânt, când El vine și-i umple pe oameni. Credeți aceasta? Sigur că o credem. Ce să ne împiedice să credem? Pentru că Dumnezeu a dat făgăduința. Dumnezeu a spus așa și aceasta ajunge.

Omul nu o poate face, pentru că este ceva supranatural. Lăsați-mă să vă explic aceasta în câteva minute. Vedeți, omul nu poate să facă nimic. Este Dumnezeu în om. Isus a zis: „*Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele*”. Atât timp cât o mlădiță este în viță, va purta rodul viței. Dumnezeu a folosit întotdeauna oameni ca unelte.

De aceea L-a folosit pe Fiul Său și S-a ascuns în El. El a coborât și a luat chip de om, ca să moară pentru noi oamenii. El nu putea să moară în Duhul, dar a fost omorât în trup de carne. Dumnezeu a fost în Avraam, Dumnezeu a fost în Isaac, Dumnezeu a fost în Iacov, Dumnezeu a fost în Iosif, Dumnezeu a fost în David. El a fost în toți acei bărbați de atunci, în acei proroci. Dumnezeu a lucrat prin oameni.

În această epocă nou-testamentară, Isus Hristos curăță și sfințește biserica Sa prin sângele Lui, pentru ca Duhul Sfânt să continue lucrarea lui Dumnezeu prin toate timpurile. El este Același și astăzi. Dacă El nu este, atunci noi suntem martori mincinoși ai acestei Biblii.

Dacă aceasta nu este adevărat, atunci Biblia nu este adevărată. Este timpul ca bărbații să predice Evanghelia. Este timpul ca puterea lui Dumnezeu să se manifeste. Noi avem nevoie de bărbați precum cei din cuptorul de foc: „Dumnezeul nostru ne va elibera din toate încercările”. Așa este. Dumnezeu rămâne pentru totdeauna Același.

Dumnezeu nu vă poate vindeca, pentru că a făcut-o deja când Hristos a fost rănit și străpuns pentru fărădelegile voastre. Pedepsa pentru pacea voastră a fost pusă pe El și prin rănile Lui ați fost vindecați. Este la timpul trecut. Dacă El ar fi în această seară aici, în acest costum, pe care El mi l-a dat, nu v-ar putea vindeca, chiar dacă voi L-ați ruga. El ar spune: „Eu am făcut-o deja. Crede numai”. Totuși El ar putea face ceva ca voi să recunoașteți că este El.

El lucrează astăzi prin biserica Lui și lasă ca poporul Lui să recunoască faptul că El este Dumnezeu. În această seară El este prezent aici. Eu știu că El este aici. Câți dintre voi au văzut poza aceea cu Îngerul Domnului, cu lumina aceea? Mulți dintre voi. Frații tineri o au acolo la masă. Dacă nu vă voi mai vedea aici pe pământ, ne vom întâlni în acea zi. Această Lumină este acum la numai doi pași de mine. Aceasta este adevărat. El a făgăduit-o și eu Îl cred pe Dumnezeu. Eu am văzut-o cum a atins mii de păgâni. Când vrăjitorii stăteau pe amândouă părțile, eu am văzut cum puterea lui Dumnezeu i-a paralizat și nu au putut face nimic. Dumnezeu este Dumnezeu, iar Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. El nu este mort, ci El este viu și trăiește pentru totdeauna, veșnic. El este Același ieri, azi și în veci.

Câți cred aceasta? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți dintre voi cred că El poate să apară aici? Nu s-au împărțit bilete de rugăciune? Câți sunt aici bolnavi și doresc să fie vindecați? Ridicați mâna. Spuneți: „O, Dumnezeule, eu sunt bolnav; am nevoie de vindecare”. Ridicați mâinile, oricine este bolnav și dorește vindecare. Ridicați mâinile și spuneți: „Eu mă rog ca Dumnezeu să mă facă sănătos”. Dacă

aveți vreo rudă pentru care doriți să vă rugați, atunci ridicați mâna și spuneți: „Eu mă rog”. Dumnezeu să Se îndure. În această clădire nu este nici o persoană pe care s-o cunosc, în afară de Pat Tyler care șede aici. Nu știu dacă voi îl cunoașteți. Și fratele Gene Goad care înregistrează predica aici.

Pe bărbații de aici de pe platformă, i-am întâlnit ieri seară de prima oară, sunt grupul cel mai minunat din câte am întâlnit vreodată. Dar singurul pe care-l cunosc personal este fratele Williams și fiul lui, care m-a susținut de prima dată când am fost aici. Fratele Borders, fratele David și fratele Harvey sunt singurii pe care-i cunosc aici.

Dar Isus Hristos vă cunoaște pe fiecare în parte, pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Puneți-L la încercare. El vă cunoaște pe fiecare dintre voi. Noi ne apropiem de revenirea Fiului lui Dumnezeu. Cum a arătat El evreilor că este Fiul lui Dumnezeu? Când i-a zis lui Petru cine era el. El i-a spus lui Natanael că l-a văzut când se ruga sub smochin. Natanael a zis: „*Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul în Israel*”. Acesta a fost semnul lui Mesia pentru poporul Israel. Preoții s-au retras și au spus: „El este un ghicitor”. Atunci El a zis: „Voi spuneți aceasta despre Mine... Eu vă iert. Dar când va veni Duhul Sfânt și veți vorbi împotriva Lui, nu vi se va ierta în lumea aceasta și nici în lumea viitoare”. Fiți atenți la aceasta.

Există numai trei feluri de oameni: popoarele din Sem, Ham și Iafet. Aceștia sunt evreii, neamurile și samaritenii. Gândiți-vă la Petru, care a predicat evreilor în ziua Cincizecimii. Filip a deschis samaritenilor Împărăția cerurilor și i-a botezat, dar încă nu primiseră Duhul Sfânt. După aceea, la casa lui Corneliu. Atunci au auzit popoarele din Sem, Ham și Iafet și Duhul Sfânt a venit la oameni. Când Isus a venit pe pământ, noi neamurile, anglo-saxonii nu așteptam niciun Mesia. Noi eram păgâni și fugeam cu bâta în spate.

Dar cei care-L așteptau pe Mesia, au fost evreii și samaritenii. Când S-a arătat, ce fel de semn a făcut El? El le-a dat semnul prorocului despre care a vorbit Moise, că El va fi un Dumnezeu-Proroc. Ei L-au văzut. Aceia care aveau cu adevărat o călăuzire duhovnicească, L-au văzut făcând semnul acela și au spus: „El este Acela”. Dar ceilalți, cu toată pregătirea lor intelectuală, au zis: „Acesta este Beelzebul”.

El a mers în Samaria. O femeie a ieșit la fântână și El a zis: *„Dă-mi să beau”*.

Ea a răspuns: *„Nu se obișnuiește. Noi avem o despărțire rasială. Iudeii și samaritenii nu au nimic de-a face unii cu ceilalți”*.

El a zis: *„Femeie, dacă ai ști cu cine vorbești, tu Mi-ai fi cerut de băut”*.

Ea a spus: *„Fântâna este adâncă și ..”*

Ce făcea El? El căuta să intre în contact cu duhul ei. Iar când a aflat care era problema ei – noi toți știm ce a fost – El a spus: *„Du-te de cheamă pe bărbatul și vino aici”*.

Ea a zis: *„Nu am bărbat”*.

La aceasta El a răspuns: *„Tu ai spus adevărul. Cinci ai avut, iar acela cu care trăiești acum, nu este bărbatul tău”*.

Ea a zis: *„Doamne, eu văd că... «Tu ești Beelzebul?» Nu! Ea a spus: „Eu văd că Tu ești un proroc. Noi, samaritenii știm că atunci când vine Mesia, El*

ne va spune toate aceste lucruri". Acesta era semnul lui Mesia. „Dar Tu cine ești?”

El a zis: *„Eu, Cel ce vorbește cu tine, sunt Acela”.*

Amintiți-vă, El nu a făcut semnul acesta pentru neamuri. Dar dacă acest timp de har se va termina fără ca același semn să ne fie făcut de cunoscut, atunci El a făcut pentru ei ceva ce pentru noi nu a făcut. Dar El este Același ieri, azi și în veci. El a făgăduit că o va face. Cum o va face El?

Sunt multe texte biblice pentru aceasta. Dar unul l-am citat deja: *„Cum a fost în timpul Sodomei, așa va fi când Se va arăta Fiul omului”.* Același lucru va avea loc la scurt timp înainte ca focul să cadă. Iată-L, Dumnezeu nemărginit. El este aici în această seară. Să spui aceasta, este ceva măreț, dar Biblia a spus-o astfel și Duhul Sfânt este aici ca să confirme și să dovedească că este adevărul. Aceasta este corect.

Să ne rugăm. O, Doamne, acolo este cineva care suferă. Fără îndoială, unii oameni sunt în necaz. Te rog Tată, fii îndurător și îngăduie să recunoaștem că Tu ești Dumnezeu. Vorbește doar un cuvânt, Doamne. Eu mă rog ca sufletele sărmene de aici, care Te caută, să-L atingă pe Marele Preot, care poate fi atins de slăbiciunile noastre. Dăruiește aceasta Doamne, cel puțin la unul sau la doi, pentru ca oamenii să recunoască din gura unuia sau a doi martori și orice vorbă să se bazeze pe doi sau trei martori. Dăruiește-o, Tată. Eu cer aceasta spre slava lui Dumnezeu și pentru confirmarea mesajului din seara aceasta, Doamne. Cuvântul Tău o spune, pentru ca oamenii să recunoască că timpul descoperirii este aproape și Tu ești prezent, Tu ești Același ieri, azi și în veci. Amin.

Eu doresc să vă rugați. Doresc ca voi, din toată inima și cu tot ce este în voi să credeți că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este aici. Câți prieteni sunt aici, pe care eu nu-i cunosc? Ridicați-vă mâna. Toți din întreaga clădire, indiferent unde sunteți. Probabil că nu ați trăit niciodată așa ceva. Eu va trebui să urmez Duhul Sfânt, iar când vorbește, voi răspundeți. Eu nu spun că El o va face. Eu spun doar că mă rog ca El s-o facă. Eu n-am niciun drept să spun aceasta, decât pe baza Cuvântului Său. El a spus că o va dăruia, iar noi o credem. Acum rugați-vă. Acum este vorba despre credința voastră. Voi nu puteți face nimic până nu-L atingeți; apoi El va vorbi prin mine. O, dacă ați putea crede!

Aici

la stânga mea șade o femeie corpolentă. Ea este foarte bolnavă. Ea suferă de inimă, este umbrită de cancer și este chinuită de demoni. Doamna are capul aplecat și se uită acum la mine. Doamnă, crezi tu că Isus Hristos te va vindeca? Crede și primește-o! Nu pierde aceasta. Primește-o!

Doamne Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, fii îndurător pentru ca oamenii să primească ceea ce faci Tu, Doamne! Aveți credință în Dumnezeu. Acolo este un bărbat, care se roagă pentru soția lui. El se gândește la soția lui și se roagă pentru ea. Ea a avut mai multe operații, dar se pare că nu i-au folosit la nimic. Aceasta este exact așa. Bărbatul este un predicator. Predicatorule Nathan, Jacob Nathan, soția ta stă lângă tine. Crezi tu că Isus Hristos o va vindeca? O primești? Ridică-ți mâna, dacă o primești. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Pe acest bărbat nu l-am mai văzut niciodată. Aveți credință în Dumnezeu. Să nu scăpați aceasta. El este Dumnezeu pentru totdeauna.

Aici

stă o femeie. Ea și-a aplecat capul, șade acolo și privește acum spre mine. Femeia este paralizată. Sub scaun are o cârjă, cu care merge. Crezi tu femeie, că Isus Hristos în această seară te va lăsa să pleci de aici fără acele cârje? Crezi tu, îți primești vindecarea? Ridică-ți mâna. Eu nu te-am văzut vreodată în viața mea. Dar dacă tu crezi, atunci lasă cârjele acolo, pleacă și fii vindecată. Eu vă provoc acum să credeți. „Dacă ai putea crede!”

Cum este pe partea aceasta? Cum este cu voi, predicatorilor? Voi fraților, credeți din toată inima? Voi toți îmi sunteți străini, în afară de fratele Williams. Dumnezeu vă iubește. Voi sunteți slujitorii Lui. Eu sunt aici pentru că sunt fratele vostru. Duhul lui Dumnezeu este aici. Eu m-am încrezut cu totul în Numele Domnului Isus Hristos. Voi doar trebuie să aveți credință și încredere. Dacă ceva nu este în regulă, rugați-L pe El să facă totul bine.

Acest bărbat stă *aici* și se uită la mine. Nu este vorba de tine, ci despre tatăl tău, care stă *acolo*. Așa este. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce nu este bine cu el? Vei crede tu? Este vorba de picioarele lui? Așa este, ridică-te în picioare. *Acolo* stă tatăl lui, un bărbat în vârstă, chel; el stă acolo și chiar acum se uită la mine. Vedeți Lumina aceasta? Uitați-vă la Lumina care este peste această femeie. Și ea se roagă. El o cunoaște pe femeia care stă acolo, femeia aceea scundă. Crezi tu că Dumnezeu îmi poate spune ce nu este bine cu ea? Vei crede? Este vorba de picioarele ei. Este adevărat. Îl crezi tu pe Dumnezeu?

Credeți voi că este Îngerul Domnului, Același Isus ieri, astăzi și în veșnicie? El rămâne Dumnezeu și nimic nu-L poate opri. Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu trăiește pururea, ca să mijlocească pentru noi. Dacă noi credem și avem încredere, Dumnezeu va face restul. Credeți voi aceasta din toată inima?

Credeți voi că revenirea lui Mesia este chiar în fața ușii? Voi omenilor, pe niciunul din voi nu v-am văzut în viața mea, Dumnezeu știe că este adevărat.

Acum a început. Acum merge prin întreaga clădire. Acum este timpul să vă primiți vindecarea. Puneți-vă mâinile unul peste celălalt și credeți acum. Acum voi o aveți. Acum voi pătrundeți în credință.

O, Doamne Dumnezeule, Creatorul cerurilor și al pământului, fă să se știe în seara aceasta că Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Tu Te-ai făcut cunoscut: Tu ești Dumnezeu. Și lasă ca Duhul Tău cel Sfânt să vină peste acești oameni și arată-le că Tu ești marele Iehovah Dumnezeu, că Tu rămâi același ca și ieri.

Satană, tu ești biruit. Ieși afară din acești oameni! Îți poruncesc prin puterea Dumnezeului celui viu, să ieși din acești oameni, în Numele lui Isus. Amin.